

Vr VII 445/13
24 22

V imenu Njegovega Veličanstva Cesarja!

C. kr. *Lejcha* sodnija v *Ljubljani, odd. VII,*

je pod predsedstvom *L. Kr. dvor. sv. Tajha,*

v navzočnosti *L. Kr. vis. d. p. sv. dt. Presetnja in L. Kr.*

d. p. svetnikov Potrata in Perscheta

kakor sodnikov

in *A. pr. Kreca* kakor zapisnikarja

na obtožbo c. kr. državnega pravdnštva (

kakor zasebnega obtožitelja) z dne *23. julija 1913* o. š. *St 660/13/4*

zoper *Jvana Camkarija*

zavoljo *pregl. po §. 305. K. Z.*

(~~katera obtožba je c. kr. višja deželna sodnija v~~ ~~z razsodilom~~

z dne *13. 8. 13.* št. *13. 8. 13.* dopustila), danes po dognani glavni razpravi, določeni

vsled naredbe z dne *13. 8. 13.* o. š. *Vr VII 445/13/19*

v navzočnosti c. kr. državnega pravdnika *dr. v. Lerschawa,*

~~kakor zasebnega obtožitelja~~

proste^{ga} (zaprt) obtoženca Ivana Cankarja,

zagovornika dr. Rencoste,

~~zasebnega udeleženca~~

nje ~~zastopnika~~

po predlogu obtožitelja,

naj se obtoženece obravi v smislu obtožbe,

in zasebnega udeleženca zagovornika, naj se obtoženece obravi,

razsodila tako:

Ivan Cankar

(roj. 10. 15. 76. na Vrhevi, priob. na Vrhevi, kal., samski, pisatelj; bivajoč na Raževski pri Ljubljani, nekaznovan)

je bil

na tistem domu v

da je dne 12. aprila 1913 v Ljubljani povodno predavaja „O Koncepciji in Jugoslovane“ o čem, da je izrekel besede: „Mi Kar nas je, mi smo te mihi, da je naš edini cilj, da dosežemo jugoslovansko republiko“ ter kasneje: „Doklino Avstrija v yevnem lastnem dretku, kotino Walter Mazzini v Italiji“ — spodbadal k usmeritvi in v zakonit prepovedani dejanja, ter steu

Zaključil pregledil zapisi jaoni polkoj in sed u
smider § 305. K. Z. cie se

obzidi

pro §. 305. K. Z. z uporabo §. 266. K. Z. na je dce
le dce zapora cie po §. 389. K. p. s. v povračilo
otrokov kazenskega postopanja.

Razlogi:

Dne 12. aprila 1913 je oblaščene pre,
daval v Guelgare v. Metnece domne "O Ho,
uceni in jugoslovanci".

Škomi prejavaja je po poročilu in
po izpovedi vladnega odposlanca c. kr. policiji,
skega koncipista Ivana Jozala tudi izrekel 890,
raj pod oblaščbo stajene besede.

Oblaščene priznava le, da je izrekel
besede, pustimo oficijelno dostijo v yevnem lastnem
dneku, ne pa odločeno pa zamejta, da bi bil rabil
druge uade dene besede. Sklicuje se ne le na priče,
denveč tudi na okolščino, da bi se uade dene be,
oede sploh ne strinjale s smislom in osebnostjo,
nacija, ter da jih tudi ostel tega izgovoriti ni
zamejtel, ker je govoril po konceptu, ki ga je
dohodeno ponatimila. Zarya?

Oblaščene je govoril u politične cie
kulturene probleme jugoslovanske ter trdil,
da eksistira za njega le politični probleme.

Posebno poudarjal je tudi eno uveljavljeno (tako, zvanih, "šlecev"), katero so odmerjale na to, da Slovenci ohranjajo lasti svoj jezik tudi se združijo v kmetovane in jezikovno opirne & drugimi jugoslovanskimi narodi. Obtožbe povdane, da ^{je} sueta daljšest gojiti in negovati prvotnega slovensko kulture in slovenski jezik.

Drugo stališče pa zagovarja obtožbe v političnem opiru.

Oni smatra jugoslovanski problem za izključno političen problem.

Pred vsem napada obtožbe v akcijah bevedah avstrijsko diplomacijo, ki ne spoznava, da Slovenci niso samo Slovenci, če namy pa samo Avstrijci, temveč tudi vsi drugi, ki stanejo od švabskih Alp do Egejskega morja. Povedano iz vaja: "Tu v nas vseh se je vželelo nekaj, kar je zelo podobno krepčevju jetnika!" In docim naša ljuba oficijalna Avstrija na Trzinjškem, Hainškem in v Galiciji zapira ljudi zaradi velikega, ni za Slovence s prapro, sto kmetiško pametjo jugoslovanski problem kar nič komplikirane. Tak Slovenc bi rekel: "Če mi dajo ti stvari narodi, da po se sorodni in da ti najlažje in najboljše živeli, če ti bili & drugimi, naj se zgodi po užit želji, naj si v božjem imenu & graci živejo republiko jugoslovansko."

Ta najvaravnejša pestitev jugoslovanskega
vprašanja se doslej izni sicer vse utopija –
ali take utopije imajo človeko lastnost, da se
pro morda uresničuje.

Hasniji pravi obtoževalec delom svoj,
jega predavanja .. že prej sem dovolj jasno
povedal, kateri da je Fiti clajin si g, ki uame
vse živi v sebi, ki je materne, in ki se bo
torej končno vkljub vselem tudi uresničil.

Novice pravega predavatelja razumeva
dokončno & besedami: „Rekel sem, kaj da je
najbolj potrebno in edino koristno, če hočemo
doseči svoj sloveski kulture in svoj jugo
vastki si g – naj dela vsak, kakor mu je dano,
jaz sem delal.“

Jasno je torej, da pod obtožbo stavljen
besede: „Mi kar uas je, mi vsi smo let misli,
da je uas edini si g, da dosežemo jugoslovan
sko republiko“, niso v ničelne masprazije
& zgorajšnimi priznanimi izvajajci, temveč
le logična Rousseauova ustina celga govora, ter
je tedaj popolnoma verjetno, da je obtoževalec de,
sede izgovoril.

Glede drugorintiminovanit besed obto,
že sem sam priznava, da je nabit besede, naj
gusi v svoj lastni guilabi. Tu se se uvažuje

Priloga kladu vladnega zastopnika vnaša gozale pa ne more ovrsti izpoveda ostali, a cloch, pomir, a kraj, je šteti in
vnaša izpovedi, da je v preostrih besedah nasadil avstrijsko
diplomacijo, ki ne pusti - pro abrogacijo
izvajanje - , da bi se zgledala slovenska Fr,
država na jugu, ob jadranskem in egiptskem
morju, se sklene izvajanje popaljenja logično
in dosledno ujemajo besede: „Prustino Avstrijo
vjemem lastnem delu; bodimo kakor Mač,
vini v Italiji“. Po pomenu & drugim besedam
talno, kolikor: Ker se mora naš jugoslovanski
politični cilj, namreč ustvarjanje jugoslovanske
republike, po naravnih zakonih uresničiti,
tedaj se ne brigamo za Avstrijo, pustimo jo v
njemem delu, da bodimo kakor Mazzini v I,
Italiji; to je delamo za bodočo kraljevsko republi-
ko, kakor je to delal Mazzini v Italiji. Ponem
je pa se spodbujal delu, češ, on je že delal.

Urejeni ti je pa si, da si je vladni organ
priča svoje gozale vse to inkriminirano besede
laskaj zabiti il na listih, ki je priklapljen aktom.
Lica pa obtožene, datirano je inel koncept,
govoril večinoma pristo in sasu priglasa, da
je, se tej besede rabil. Po izpovedi priče
gozale se pa plača v, žarji ne ujemem s preda,
vsem.

Iz vsega nam drugega sledi, da je obto-
žene & inkriminirane besede spodbujal
k dejanjem, ki so omejena na republikanski

ki; ~~in~~ ki so tony pro zakonih prepovedena
in tudi nevarna in je Rivborek v mislu
§. 305. K. Z. utemeljen.

Kazene je bilo odmeriti po §. 305. K. Z.
z zaporom od jednega do šestih mesecev.

Pri odmeri kazni je bilo ojačeno:
neoprednost, delno falkično prisilnost,
obteženo: nič in je po §. 305. K. Z. z upora,
bo §. 266. K. Z. ^{odmerjena kazni} z azironi na prevladajoče
olajšilne okoliščini obteženo pri Rivbi primeru.

Ustala določila poth so utemeljena na do-
stojnih mestih zakona.

Ljubljana, dne 21. avg. 1913.

Glavni

Radj

K. K. STAATSANWALTSCHAFT
LAIBACH
EINGELANGT

30 AUG. 1913

fach ————— Beilagen.

30/8 13.

hny